

BHAGAVAN RAMANA DIARY-1990

Toinen, korjattu käännös Jyväskylässä 1994

01.01. Oi Arunachala, sinä hävität juurineen niiden egon, jotka sydämessään ajattelevat vain sinua.

Marital Garland of Letters
(Kirjeistä tehty vihikköyynnös)

02.01. Oi Arunachala, voimmeko me, sinä ja minä, olla kuin Azhagu ja Sundara, yksi ja erottamaton.

Marital Garland of Letters

03.01. Oi Arunachala, miksi tulit kotiini ja veit minut pois ja miksi pidät minua vankina kotonasi, sydämen luolassa?

Marital Garland of Letters

04.01. Kenen tähden valloitit minut? Nautintosiko tähden sen teit vai minun parhaakseni? Jos nyt heität minut menemään, maailma tulee syyttämään sinua, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

05.01. Välttäpä tämä moite. Miksi sait minut muistamaan sinut? Kuka sinut tästä päästää? Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

06/07.01. Tunnut kaukaiselta, Oi Arunachala, kuin oma luonnollinen äitini. Sellainen on yltäkyläinen armosi.

Marital Garland of Letters

08.01. Pysy lujasti mielessäni, Oi Arunachala, jottei se yritä vältellä sinua ja tahdo muualle.

Marital Garland of Letters

09.01. Paljasta todellinen kauneutesi, Oi Arunachala, jotta häilyväinen mieli olisi estetty harhailemasta ulkona ja olisi hiljentynenä sinun läsnäoloosi.

Marital Garland of Letters

10.01. Onko se miehekästä, Oi Arunachala, jos nyt epäonnistut syleillä minua ja tuhoat neitsyyteni.

Marital Garland of Letters

11.01. Onko asianmukaista, Oi Arunachala, että sinua piti estää nukkumasta, kun muukalaiset tahtoivat viedä minut sinulta?

Marital Garland of Letters

12.01. Kun nuo ryövärit, viisi aistia, astuvat sisään mieleeni, etkö aio siellä kotona estää heitä ja pitää heidät ulkona, Oi Arunachala?

Marital Garland of Letters

13/14.01. Sinä olet yksi ilman toista, ainoa, tosi oleva, Oi Arunachala. Kuka voi piiloutua sinulta tai tulla sinulta salaa tänne sisälle? Jos muukalaiset tulevat sisään, on se sinun tiedossasi. Kaikki tämä on vain sinun silmäkääntötempujasi.

Marital Garland of Letters

15.01. *AUM*:n ilmaisekatta, niin erilaisena, ylittämättömänä, kuka voi ymmärtää sinut, Oi ,Arunachala?

Marital Garland of Letters

16.01. Kuin hyvä äiti, sinä velvollisuudentunnosta minua kohtaan suot minulle armosi, hallitset minua, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

17.01. Olet kaikinäkevä todistaja, nähden kaikki puolet ja kenenkään näkemättä. Kuka voi nähdä sinut? Sinun on nähtävä minut ja annettava Armosi, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

18.01. Niin kuin magneetti vetää rautaa, vedä sinä minut puoleesi, Oi Arunachala, pidä minua lujasti, ole yhtä kanssani.

Marital Garland of Letters

19.01. Vuoren kaltaisena ilmenevä säälin valtameri, sääli minua, anna minulle armosi, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

20/21.01. Tietoisuuden jalokivi loistaa kaikissa olioissa kirkkaampana ja himmeämpänä. Tuhoa halpamaisuus sydämässäni, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

22.01. Oi Arunachala, sinä, joka seisot ja loistat edessäni guruni hahmossa, tuhoa täysin virheeni, paranna minut ja lähesty minua ja kuin palvelijaasi hallitse minua.

Marital Garland of Letters

23.01. Pelasta minut julmuutta voimanaan käyttävien ihmisten purevilta miekoilta ja viekkailta ansoilta, Oi Arunachala, anna minulle armosi ja ole yksi kanssani.

Marital Garland of Letters

24.01. Ajatuksissani minä anon ja anon, sinä olet julma etkä osoita armoa. Nyt viimein sano: "Älä Pelkää", Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

25.01. Suuri on maineesi pyytämättömien lahjojen antajana. Ole armollinen minulle, Oi Arunachala, äläkä pilaa hyvää mainettasi.

Marital Garland of Letters

26.01. Kypsänä hedelmänä kädessäsi, Oi Arunachala, anna minun juoda totuutesi suloa ja olla hulluna ilosta.

Marital Garland of Letters

27/28.01. Olet kohottanut kuolleen egon lipun kannattajiesi keskelle. Kuinka voin sitten minä jäädä eloon vihkiäistemme jälkeen, Oi Arunachala?

Marital Garland of Letters

29.01. Oi Arunachala, vihaan häiriintymätön, minkä katumuksen suorittaisin, että ottaisit minut maalitaulukseksi (saadaksesi egoni tuhottua)?

Marital Garland of Letters

30.01. Suuren vuoren kaltaisena säälinä ylistettävä Gautama, vilkaise minuun armollasi ja hallitse minua, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

31.01. Aurinko, jonka kirkkaat säteet ympäröivät koko maailman, Oi Arunachala, saa sydänlootukseni kukkimaan.

Marital Garland of Letters

01.02. Ruokkiaksesi sinulla itseni minä tulin, Oi Arunachala, mutta minusta tuli sinun ruokasi ja nyt olen rauhassa.

Marital Garland of Letters

02.02. Arunachala, Oi armon kuu, säteilläsi kuin kylmillä sormilla kosketa sydäntäni ja avaa nektarillesi aukko sisään.

Marital Garland of Letters

03/04.02. Tuhoa väärä suuruuteni, paljasta minut ja anna minulle armosi todellinen suuruus.

Marital Garland of Letters

05.02. Ilosi meren aalloilla, puheen ja tunteiden tynnyttyä, lepään, Oi Arunachala, siellä (sydämässä).

Marital Garland of Letters

06.02. Lakkaa pettämästä minua, koettelemasta ja todistelemasta minulla, Oi Arunachala, ja tästedes sen sijaan paljasta minulle valosi muoto.

Marital Garland of Letters

07.02. Paljasta minulle todellinen muotosi, jotta voin luopua tästä harha-aistimukseen perustuvasta maailmallisesta tiedosta, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

08.02. Jollet liity minuun, Oi Arunachala, ruumiini tulee liukenemaan kyynelten virtaan ja minä kuolen.

Marital Garland of Letters

09.02. Jos sinä sanot "Pyh" ja ylenkatsot minut, Oi Arunachala, menneet tekoni tulevat kiduttamaan minua ja missä siellä on toivoa elämästä minulle?

Marital Garland of Letters

10/11.02. Sanattomassa hiljaisuudessa sinä käskit minun viipyä hiljaisuudessa. Ja sinä viivyt hiljaa ja ääneti, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

12.02. Jos uinut hiljaisessa levossa nauttien vain autuaasta olemisesta, Oi Arunachala, kerro minulle mitä muita turvapaikkoja minulla on.

Marital Garland of Letters

13.02. Sinä paljastit auringonkaltaisen loistosi ja sait tuhottua harhakuvani ja nyt sinä jäät toimimattomana liikkumattomuutena olemaan (kuin vuori), Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

14.02. Olenko koiraa huonompi? Varmasti en. Omalla voimallani olen seuraava sinun jälkiäsi ja saavuttava sinut, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

15.02. Ilman tietoa ja vain sokeasta halusta sinuun olen tullut etsimään sinua ja olen väsynyt. Poista tämä väsymys, anna minulle puhdas tieto kantamaan tätä halua, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

16.02. Kuinka voit sinä, Oi Arunachala, Aurinko itse, seistä minun, pienen mehiläisesi edessä sanoen "Nuppu ei ole vielä auennut".

Marital Garland of Letters

17/18.02. Sinä olet kaikkien *tattwat*tietojen, kaikkien filosofioiden ulottumattomissa. Vain tämä

sinä olet; yliaistillinen Totuus ja läsnä kaikessa olet sinä, Oi Arunachalani.

Marital Garland of Letters

19.02. Paljasta luonnollinen itsesi, Oi Arunachala, että jokainen itsessään on Itse.

Marital Garland of Letters

20.02. Käänny ja katso keskeyttämättä itseäsi liikkumattomin mielin ja se tulee paljastumaan; näin sinä lupasit, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

21.02. Etsin sinua ääretön Itse, saavutin takaisin oman Itseni, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

22.02. Mitä hyötyä on syntymästä ilman itsetutkimuksen voimaa. Tule ja tunne tämä tyhjyys, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

23.02. Oi herrani Arunachala, anna minun olla lähellä suloista armoasi tosiolemuksessasi, missä yksin on puhdas ja mielestä vapaa armo.

Marital Garland of Letters

24/25.02. Sinun, kuin ainoan Jumalani luokse tulin, Oi Arunachala ja minut olet täydellisesti tuhonnut.

Marital Garland of Letters

26.02. Rikas suopeudessa, pyhä armo, joka tuli minulle hakematta, hajotti mieleni hämmennyksen, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

27.02. Rohkeasti hakien tosi itseäni olen haaksirikkoutunut. Ole minulle armollinen, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

28.02. Ellet sinä kosketa minua armosi kädellä ja syleile minua, olen hukassa, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

01.03. Oi Arunachala. Sinä olet täysin vapaa virheistä, ole yksi kanssani sydämessä, jotta ikuinen ilo yksin säilyy.

Marital Garland of Letters

02.03. Elä naura minulle, joka etsin sinua. Koristele minut armollasi ja sitten katso minua, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

03/04.03. Kun lähestyin sinua tullakseni yhdeksi kanssasi, Oi Arunachala, et ollut häpeissäsi, mutta seisoit kuin pilari.

Marital Garland of Letters

05.03. Ennen kuin (*jnánasi*) tuli polttaa minut tuhkaksi, virtaa minuun sinun armosi sade.

Marital Garland of Letters

06.03. Syleile minua kunnes ei ole enää sinä-minä, anna minulle olemassaolon ikuinen autuus, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

07.03. Koska voin saavuttaa sinut, ylevä Arunachala, yliaistillinen olemus, jotta mieleni ajatukset pysähtyisivät.

Marital Garland of Letters

08.03. Olen yksinkertainen veikko, en tajua edes pyhiä kirjoituksia. Tuhoa väärä ymmärrykseni, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

09.03. Kun minä hälvenin pois ja yhdyin sinuun, turvapaikkani, seisoit siellä alasti, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

10/11.03. Rakkaudettomassa sydämessäni sinä istutit rakkauden sinuun, Oi Arunachala. Nyt älä petä minua.

Marital Garland of Letters

12.03. Nyt olen sopiva, en ylikypsä ja mädännyt. Vedä minut nyt sydämeen ja aseta parhaalle paikalle, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

13.03. Kokematta yhtään kipua, ponnistamatta osaltani, olet vaihtanut minut itseesi (antanut kaiken vaatimatta mitään). Olet sokea, etkö vain, verrattuna minuun, Oi Arunachala?

Marital Garland of Letters

14.03. Katso minuun. Ajattele minua. Tee minut sopivaksi, kypsytä minut. Sitten ole herrani halliten minua, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

15.03. Ennen kuin *Maya*-niminen myrkkykäärme nousee sydämeeni ja tappaa minut, suo minulle armosi, kuolemattomuutesi nektari ja pelasta minut, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

16.03. Katsele minua ystävällisesti ja hajota harhakuvani. Jos et sinä, niin kuka koko maailmassa voi ajaa asiaani, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

17/18.03. Sinä sait minut luopumaan maailman hulluudesta ja teit minut hulluksi itseesi, Oi Arunachala. Nyt anna minulle lääkettä hoitaakseni kaikenlaista hulluutta.

Marital Garland of Letters

19.03. Olet peloton. Ja minä olen rohkea etsiessäni sinua, joka olet peloton. Miksi sitten pelkää syleillä minua, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

20.03. Kerro minulle mitä on väärä tieto. Kerro minulle mikä on oikea tieto. Suo minulle armosi saada jälkimmäinen, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

21.03. Mieleni on sulotuoksuinen kuin kukka. Lisää siihen oma tuoksusi ja tee siitä ääretön, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

22.03. Hetken ajattelin nimeäsi, otit minut kiinni ja vedit itseesi. Kuka voi tietää armosi suuruuden, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

23.03. Arunachalani, olet ajanut minusta ulos maailmannäköisen pahan hengen ja omistanut minut niin etten koskaan voi ravistaa sinua pois ja tehnyt minut välinpitämättömäksi maailmasta.

Marital Garland of Letters

24/25.03. Älä anna minun kuin tueton hento köynnös nyökähtää ja kuihtua. Ole tukeva sauva minulle, pidä minut pystyssä ja suojele minua.

Marital Garland of Letters

26.03. Jollakin maagisella voimalla sinä tyrmäsit minut, ryöstit minut sieluhupustani ja paljastit sijaan Sivahuppusi, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

27.03. Puhtaan olemisen laajassa avarassa paikassa, missä ei ole tulemista eikä menemistä, paljasta minulle ilo kisailla Armosi kanssa, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

28.03. Anna kiintymykseni fyysiseen ruumiiseen kuolla, Oi Arunachala, ja anna minun nähdä ja olla ikuisesti olemisesi loistossa.

Marital Garland of Letters

29.03. Olet levittänyt lääkettä hämmennykseni päälle, kuinka voin pysyä hämmennyksen vallassa. Sinä loistat, etkö vain, kuin vuorellinen armosta puristettua lääkettä, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

30.03. Hyväksyen nuo, jotka lähestyvät sinua kiintymyksellä, tuhoa heidän yksilöllisyytensä ja sitten loista heidät vapaiksi väärästä kiintymyksestä ja samaistuksesta yksilöllisyyteen, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

31.03./01.04. Olen hullu, joka rukoilee apua vasta ollessaan musertumaisillaan kurjuuteen. Älä vielä hylkää minua, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

02.04. Älä jätä minua kuin perämiehetöntä alusta myrskyn kouriin. Suojele minua armollasi, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

03.04. Sinulla on tuhottavana solmu, josta ei näy alkua eikä loppua. Ja nyt eikö sinun pitäisi, kuin äiti, suorittaa tehtävä loppuun, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

04.04. Älä ole peiliä edessään pitelevä pystynokkainen mies. Nosta minut ylös ja syleile minua, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

05.04. Ruumiinsisäisessä huoneessa, kukanpehmeällä sielun vuoteella, yhtykäämme tosiolemukseemme, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

06.04. Miksi on niin, että mitä enemmän ja enemmän on kasvanut köyhien ja nöyrien joukko, sitä ylhäisemmäksi ja kuuluisammaksi olet sinä tullut, Oi Arunachala?

Marital Garland of Letters

07/08.04. Ottamalla pois tietämättömyyteni mustan pimeyden, olet armosi värikirjolla tehnyt minut todella omaksesi, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

09.04. Kuinka ihanaa on, että olet ajanut pääni paljaaksi, Oi Arunachala, nyt tanssit ilontäyteen tanssin suunnattoman suuressa tyhjässä sydämeni avaruudessa.

Marital Garland of Letters

10.04. Olet parantanut minusta halun maailmaan ja antanut minulle lujan halun itseesi. Ja tyydytä pian tämä vahva haluni sinuun antamalla itsesi minulle, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

11.04. Seisoen hiljaa kuin kivi, kukkimatta, on tämä todellinen *mouna*, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

12.04. Kuka oli se, joka työnsi mutaa suuhuni ja riisti minulta elatukseni, Oi Arunachala?

Marital Garland of Letters

13.04. Kuka oli se, joka, tuntemattomina kaikille, ällistytti minut ja ryösti kaikki aistini, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

14/15.04. Sinulle olento Ramana minä sanon kaiken tämän; älä ole loukkaantunut. Sen sijaan tule minuun ja tee minut onnelliseksi, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

16.04. Avaruuden avarassa talossa (vapaudessa), missä ei ole yötä eikä päivää, tule nauttikaamme toisistamme, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

17.04. Sinä tähtäsit minuun ja kiidätit armosi nuolen lailla ja nyt syöt minut elävältä, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

18.04. Sinä olet lopullinen maali, jonka koko maailma tahtoo saavuttaa. Minä en ole mitään enkä kukaan tässä maailmassa tai seuraavassa. Mitä sinä, ääretön, saavutit saavuttamalla minut, tyhjän, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

19.04. Sinä pyysit minua, etkö vain, tulemaan luoksesi. Nyt sinä tulet ja omaksut minun ylläpitämiseni kuorman. Jatka kärsimistä edelleen. On sinun kohtalosi pitää minusta huolta, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

20.04. Hetkessä kutsuit minut sydämeen ja annoit elämäsi minulle elää, samalla hetkellä kadotin vanhan elämäni, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

21/22.04. Olisi kauheaa jos päästäisin sinut (jos unohtaisin sinut) kuoleman hetkellä. Siunaa minut niin että voisin antaa elämäni ilman että annan sinut, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

23.04. Ulos talostani sinä houkuttelit minut, sydämeni huoneeseen astuit sisään ja sitten pikkuhiljaa sinä paljastit talosi monet hienoudet, äärettömän vapautesi, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

24.04. Olen pettänyt salaiset yrityksesi. Et ole loukkaantunut vaan avoimesti paljastit armosi ja pelastit minut, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

25.04. Anna minulle Vedan sisin olemus, mikä loistaa Vedantasta kuin puhdas tietoisuus, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

26.04. Ymmärrä väärät sanani kuin ylistyksen sanat, ota minut vastaan kuin ylimmän armosi alamainen, pidä minut kuin omasi, äläkä koskaan hylkää minua, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

27.04. Kuten lumi vedessä sulaa, anna minun sulaa rakkaudesta sinuun, joka olet kokonaan rakkautta, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

28/29.04. Hetkellä, jolloin ajattelin sinua Arunachalana, pyydystit minut armosi suopungilla. Eihän verkkosi koskaan epäonnistu pyydystyksessään ja menetä saalistaan, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

30.04. Kun ajattelin sinua ja siten tartuin kiinni armosi verkkoon, sinä kuin hämähäkki pidit minua tiukasti ja imit minut tyhjäksi, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

01.05. Anna minun olla noiden palvojien, jotka kuulevat Nimesi rakkauden, rakkaudessa palveleva palvoja.

Marital Garland of Letters

02.05. Aiotko elää ikuisesti, Arunachala, kuten köyhiä rakastava vapahtaja, avuttomia kuten minä.

Marital Garland of Letters

03.05. Korvani kuulivat kerran niiden suloiset laulut, joiden pelkät luut sulivat rakkaudesta sinuun. Anna heidän nyt ottaa vastaan minun kurjat sanani, Oi Arunachala.

Marital Garland of Letters

04.05. Arunachala, rakastettava Herrani, aseta kukkaköynnökseni hartioillesi ja pue tämä minun köynnökseni omillesi.

Marital Garland of Letters

05/06.05. Vaikka Hän on Koskaan liikkumaton Yksi, kuitenkin (*Thillain*) temppelin salissa tanssii Hän siellä autuuden tanssinsa liikkumattoman Äidin edessä. Nyt tämä Voima vetää takaisin Muotonsa tähän liikkumattomaan, hiljaa Hän kohoaa kuin Aruna-Vuori.

Arunachala Navamanimalai

07.05. *A*, *RU* ja *NA* eivät tarkoita ainoastaan Olemassaoloa, Tietoisuutta ja Autuutta, ne myös merkitsevät Itseä, sielua ja heidän kaltaisiaan. Tästä johtuen Aruna tarkoittaa ainoastaan Tuota tosi taitoa. *Achala* on täydellinen nimi. Huuda Arunachalan kultaisen kirkkauden kaunista apua, yhtä ajatusta, joka tuo Lopullisen Vapauden.

Arunachala Navamanimalai

08.05. Ne, jotka luopuvat tietämättömyydestä johtuvasta kiintymyksestä varallisuuteen, maahan, sukuun, kastiin ja sen sellaiseen ja ottavat pakopaikakseen Ylimmän Herran lootusjalkojen säälin asunnon Arunachalassa, ovat saaneet ikuisesti kestävän Hänen armonsa suopeuden; he ovat vapaat tämän maailman pimeydestä ja Hänen armonsa vakaassa loistavassa valossa, kuin auringon kultaiset säteet, he pysyvät ikuisesti uppoutuneena syvälle autuuden valtamereen.

Arunachala Navamanimalai

09.05. Annamalai, älä ajattele, että voit antaa minun riutua turhaan aivan kuin olisin joku, joka ei ajattele sinua. Ei ole sopivaa, että minun pitää tuhoutua ja sekoittua kuin pöly pölyyn, jos minä olen erehtynyt pitämään kehnoa ruumista Itsenä. Käänä viileä, kirkas armosi silmäys kohti minua, Oi silmieni rakastettu Silmä. Älä harhauta enää minua tempuillasi, Oi Herra, joka olet kaikki valo, miehen, naisen ja sukupuolettoman tuolla puolen. Tule ja asu sydämessäni (kuin puhdas Tietoisuus).

Arunachala Navamanimalai

10.05. Herra, jonka olemus on kaikki Tietoisuus, sinä, joka hallitset loistossa ja joka korotat Kultaisen Kukkulan loiston, anna anteeksi kaikki tämän kurjan syntisen katkerat virheet ja armosi silmäyksellä, suopealla kuin sadepilvi, pelasta minut putoamasta jälleen tyhjyyteen. Jos petät minut, en koskaan pysty ylittämään kauheaa *mayan* virtaa ja saavuttamaan toista rantaa. Kerro minulle, mikä voi vetää vertoja äidin huolenpidolle lapsistaan. (Sinä olet äitini. Nyt tule avukseni kuin hyvä äiti.)

Arunachala Navamanimalai

11.05. "Kuoleman (*Kaman*) Tappaja" on nimi, jolla sinua rakastavat kutsuvat sinua. Mutta epäily herää, jos tämä arvonimi todella sopii sinulle, Oi Herra Arunachala. Jos arvonimi kuvaa sinua, kuinka voi silloin tämä mahtava ja näkymätön kuolema, vaikkakin rohkea ja urhoollinen, ryömiä sen mieleen, joka ottaa turvapaikakseen Sinun Jalkasi, Sinä Kuoleman Tappaja?

Arunachala Navamanimalai

12/13.05. Sillä hetkellä, kun, kuin Annamalai, sinä kutsuit minut ja teit minut omaksesi, tulit henkeni ja ruumiini ainoaksi käskijäksi. Mitä muuta vielä tahtoisin? Ansio tai puute ei kumpikaan ilmene erillään sinusta. Minun koko elämäni sinä olet. Tee minulle mitä tahdot. Ainoastaan, anna minulle ainoastaan ikuisesti kasvava rakkaus Sinun Jalkojesi kaksosiin.

Arunachala Navamanimalai

14.05. Tiruchuzhissa, Bhuminathan pyhässä kaupungissa, synnyin Sundaralle ja hänen hyvälle vaimolleen Sundarille. Pelastaakseen minut tästä hedelmättömästä maailmallisesta elämästä, Arunachala Siva Vuoren muodossa, kuuluisa kautta maailmankaikkeuden, antoi minulle Armonsa Tilan, jotta Hänen sydämensä saattaisi iloita, jotta Hänen oma Olemassaolonsa kuin Tietoisuus saattaisi loistaa esiin ja Hänen oma Voimansa saattaisi kukoistaa.

Arunachala Navamanimalai

15.05. Se olit sinä, joka armollasi vaadit minua omaksesi. Mikä olisi kohtaloni, jos nyt, tahdottuasi tehdä tämän, sinä et haluaisi paljastaa itseäsi minulle ja minä, yhä ikävöiden sinua, kuolisin tuskaan tässä pimeyden maailmassa. Voiko lootus kukkia näkemättä aurinkoa. Ja sinä olet aurinkojen aurinko. Sinun armosi on runsaasti paisuva kuin tulviva joki, Oi Rakkaus, jonka muotona on mahtava Aruna-Vuori.

Arunachala Pathikam

16.05. Oi Aruna-Vuori, ruumiillistunut Rakkaus, rakkaudeton minä olin. Koskaan en ollut riutunut tähtesi ja sulanut kuin vaha tulella. Ja heti valitsit minut vaatiaksesi minut omaksesi. Jos nyt hylkää minut täyttämättä minua rakkaudellasi ja annat minun tuhoutua tässä rakkaudettomassa

tilassa, olisiko se reilua. Oi Autuus, joka virtaa Rakkaudesta, Nektari pulppuamassa rakastavien sydämissä, Oi ilo, joka on ainoa pakopaikkani, tahtosi on (myös) minun. Täällä, tässä antautumisessa on puhdas ilo, elämäni Herra.

Arunachala Pathikam

17.05. Herra, minulla ei ollut minkäänlaista tarkoitustakaan ajatella sinua. Ja heti sinä vedit minut armosi köydellä ja seisoit kuin päättäneenä tappaa minut. Minkä virheen silloin tein, minä poloinen, jotta sinun piti jättää tämä puolitiehen, keskeneräinen tehtäväsi. Mikä muu on tarpeen? Miksi kidutat minua näin, jättäen minut puolitiehen? Oi Arunachala, toteuta suunnitelmasi ja elä ikuisesti, Sinä yksin.

Arunachala Pathikam

18.05. Kaikista maailman olioista, mitä sinä saavutit valitsemalla minut? Sinä pelastit minut, etkö vain, putoamasta tyhjyyteen ja pidit minut lujasti kiinnitettynä Jalkoihisi. Armon valtameren Herra, sydämeni kutistuu häpeästä, kun edes ajattelen sinua, Sinä pitkään elävä. Oi Arunachala, salli minun taivuttaa pääni alas rukoukseen ja sinun palvontaasi.

Arunachala Pathikam

19/20.05. Mestari, sinä toit minut varkain tänne ja haluat yhä tänäkin päivänä pitää minut jalkojesi juuressa. Ja Mestari, kun ihmiset kysyvät minulta "Millainen olet?", sinä panet minut seisomaan pää painuksissa kuin puhekyvytön patsas. Mestari, etsi joku keino lopettaa tämä heikkouteni. Älä enää anna minun ponnistella kuin peura verkossa. Mikä on aikomuksesi, Mestari Arunachala?! Mutta kuka olen minä ymmärtämään sinua?

Arunachala Pathikam

21.05. Kaikkivaltias Herra, olen ikuisesti Jalkojesi juuressa kuin sammakko tarrautuneena lootuskukan varteen. Se olisi todellista elämää minulle, jos tekisit minusta nektaria imevän mehiläisen (tietoisuuden iloa sydänlootuksessa). Jos kuolisit tarrautuneena Jalkoihisi, olisi se suuri häpeän monumentti sinulle. Oi Aruna-Vuoren loistava valo, Armon Lakeus, paljon ylevämpi kuin eetteri.

Arunachala Pathikam

22.05. Jos eetteri, ilma, tuli, vesi, maa, kaikki elävät oliot ja näkyvät kohteet eivät ole muuta kuin sinä ja yksin sinä, Oi puhdas yksi, kaikenkäsittävä valo, kuinka voin seisoa erillään ja etäällä sinusta? Koska sinä loistat sydämen sisällä, yksi suunnaton Lakeus ilman toista, kuinka voin seistä ulkopuolella kuin sinusta erillinen. Tule sisään avoimeen, Oi Arunachala ja istuta Lootusjalkasi tämän hepun pään päälle.

Arunachala Pathikam

23.05. Tuhoamalla minusta kaikki ajatukset ansaita elatukseni tässä maailmassa, olet tehnyt minusta arvottoman hylkiön. Jos jätät minut tähän tilaan, voin olla vain surkea ja onneton. Kuolema olisi parempi kuin tällainen elämä. Korkein Olemus ruumiillistuneena Aruna-Vuoreksi loistaen maailmassa kuin hulluuden parantaja, suo minulle hullulle ja arvottomalle ylin Jalkoihisi tarrautumisen lääke.

Arunachala Pathikam

24.05. Oi Ylin Herra, olen ensimmäisten joukossa, joilta puuttuu ylin viisaus saada luja ote Jalkoihisi kiintymyksistä vapautuakseni. Säädä, ettei kuormani enää olisi minun vaan sinun, sillä mikä voisi olla kuorma sinulle, sinä kaiken ylläpitäjä? Ylin Herra, olen tarpeeksi paljon kantanut tätä maailmaa pääni päällä luopuneena sinusta. Arunachala, älä ajattele enää pitää minua erossa Jaloistasi.

Arunachala Pathikam

25.05. Jotain uutta olen havainnut. Tämä sielua vetävä Vuori-Magneetti hiljentää jokaiselta mielen liikkeitä, joka ajattelee sitä vain kerrankin, kääntää sen kasvot itseensä, vetää hänet sisään, tekee sen liikkumattomaksi kuin se itse on ja ruokkii hänen sielulleen näin kypsytävän sulaisuuden. Ymmärtäkää tämä ihme ja pelastakaa itsenne, Oi Sielut. Sellainen on tämä ihana Aruna-Vuori, elämäntuhoaja loistamassa sydämessä.

Arunachala Pathikam

26/27.05. Kuinka paljon onkaan niitä, jotka, kuten minä, ovat tuhoutuneet tälle Vuorelle pitäen sitä Ylimpänä Olemuksena. Oi miehet, jotka, vastenmielisinä tämän elämän loppumattomalle kurjuudelle, tavoittelevat luopua edes hiukan alhaisesta ruumiistaan, siinä on maanpäällä harvinainen lääke, joka tappaa tappamatta jokaisen, joka panee ajatuksensa siihen edes hetkeksi. Tiedä, että tämä Aruna-Vuori on tämä harvinainen lääke, se eikä mikään muu.

Arunachala Pathikam

28.05. Katso, siellä se seisoo ikään kuin tunnoton. Mysteeriot ovat sen tapa toimia, kaiken inhimillisen ymmärryksen tuolla puolen. Ajattelemattomasta lapsenomaisuudestani Arunachalan äärettömyys oli loistanut tietoisuudessani. Mutta vieläpä, kun olin oppinut joltakin, että se oli vain Tiruvannamalai, en tajunnut sen merkitystä. Kun se hiljensi mieleni ja veti minut itseensä ja minä tulín lähelle, minä näin, että se oli täydellinen hiljaisuus.

Arunachala Ashtakam

29.05. Itsetuntemuksessa 'Kuka on tietäjä?' Minä näin tietäjän katoavan ja Sen yksin, joka pysyy ikuisesti. Ei herännyt ajatusta 'Minä näen'. Kuinka voi silloin nousta ajatus 'Minä en näe'? Kenellä on mahti selittää kaikki tämä maailmassa, kun jopa sinä (kuten Dakshinamurti) ilmaiset tämän opetuksen vain hiljaisuudessa. Ja järjestyksessä paljastuu hiljaisuuden avulla tilasi kaikkiallisuus, nyt seisot tässä kuin Vuorena loistava kohottautuen kohti taivasta.

Arunachala Ashtakam

30.05. Niin kauan kuin Minä-ajatus on, ei voi olla muita ajatuksia. Kun muita ajatuksia herää, kysy 'Kenelle? Minulleko? Mistä tämä minä nousee?' Näin sukeltaen sisälle, jos minä muuttuu Maailmankaikkeuden Ylimmäksi Herraksi, ei ole enää sellaista kuvittelua kuin sisään ja ulos, väärin ja oikein, syntyä ja kuolla, mielihyvä ja suru, valkeus ja pimeys, Oi Armon ja Valon ääretön meri, Arunachala tanssimassa hiljaisuuden tanssia Sydämen Tanssisalissa.

Arunachala Ashtakam

31.05. Mesivaltameri, täynnä armoa
Oi Ylin Itse, Oi Valon Vuori
Jonka leviävät säteet ympäröivät kaikki oliot,
Paista kuin Aurinko, joka saa

Sydän-Lootuksen kukkimaan kauniisti.

Arunachala Pancharatnam

01.06. Kuin ihmeellinen kuva valkokankaalla,
Sinulla, kauniilla Vuorella, on kaikki tämä maailma
muodostunut ja pidetty yllä ja sitten tuhottu,
Ikuinen kuin 'Minä' sydämessä sinä tanssit.
Siksi sinua kutsutaan Sydämeksi.

Arunachala Pancharatnam

02/03.06. Hän, jonka puhdas mieli kääntyy sisään etsimään
Mistä tämä 'minä' nousee esiin (tietoiseksi)
Itse liittyy ja yhtyy Sinuun,
Aruna-Vuori,
Kuin joki laskee mereen.

Arunachala Pancharatnam

04.06. Joogi, joka eläen ulkoisissa objekteissa
Ja pidättäen mielen ja hengityksen,
Pitää sinut syvällä Sydämessä
Näkee, kirkas Aruna-Herra, sinussa
Valon ja kohoaa valtaviin korkeuksiin.

Arunachala Pancharatnam

05.06. Hän, joka Sydämellään antautuu sinulle,
Näkee ikuisesti vain sinut yksin,
Näkee kaikki oliot sinun muotoinasi
Ja rakastaa ja palvelee heitä kuin ei ketään muuta
Kuin Itseä, Oi Aruna-Vuori,
Saavuttaa loistavan voiton, koska hän on uppoutunut
Sinuun, jonka olemus on puhdasta autuutta.

Arunachala Pancharatnam

06.06. Kun, unohtaen Itsen, joku ajattelee
Että ruumis on hänen itsensä ja kulkee
Läpi lukemattomien syntymien
Ja lopulta muistaa ja palaa
Itseen, tiedä tämän olevan vain kuin
Heräämistä unesta, jossa
Hän on vaellellut ympäri maailmaa.

Ekanma Panchakam

07.06. Jokainen on Itse. Kysy itseltäsi
"Kuka ja mistä olen?"
Ole kuin juopunut mies kysellen
"Kuka olen?" ja "Mistä olen?"

Ekanma Panchakam

08.06. Ruumis on Itsessä ja heti
Hän ajattelee, että on voimattomassa ruumiissa.
Kuten elokuvasta otaksutaan,
Että valkokangas, jolla filmi esitetään,
On kuvan sisällä.

Ekanma Panchakam

09/10.06. Onko kultakoru olemassa
Erillään kullasta? Voiko ruumis olla olemassa
Erillään Itsestä?
Tietämätön ajattelee "Olen ruumis",
Valaistunut tietää "Olen Itse".

Ekanma Panchakam

11.06. Itse yksin, Todellinen Sielu,
On olemassa ikuisesti.
Jos Ensimmäisten Opettajien opetuksesta
Paljastui Se rikkumattoman Hiljaisuuden avulla,
Sano kuka voi paljastaa sen sanoin?

Ekanma Panchakam

12.06. Yritä ja tee joitakin appalameja
Syö ne ja ikävöimäsi tyydytys.
Älä kuljeksi lohduttomassa maailmassa
Tarkkaile sanaa, ainutlaatuista, puhumatonta,
Tosi opettajan opetusta, kuka opettaa
Olemissaolo-Tietoisuus-Autuuden totuutta.

Appalam Song
(Leipälaulu)

13.06. Ota mustajyvä, Ego-itse,
Kasvamassa viisinkertaisessa ruumiskentässä
Ja murskaa se huhmareessa,
Viisaudenetsinnällä "Kuka minä olen?"
Jauhaen sen hienoimmaksi jauhoksi.

Appalam Song

14.06. Sekoita pirandai-juoma,
Joka syntyy pyhästä seurasta,

Lisättynä mielenhallinnan kuminansiemenillä,
Pidättyväisyyden pippurilla,
Kiintymättömyyden suolalla,
Ja pirunpihkalla, hyveellisten taipumusten aromilla.

Appalam Song

15.06. Aseta taikina sydänhuhmariin,
Ja mielisurvimella käännä sitä sisäänpäin.
Survo sitä lujaa 'Minä', 'Minä'-iskuun,
Sitten kauli se hiljaisuuskaulimella,
(Olemassaolon) tasaisella levyllä,
Jatka työskentelyä väsymättä, horjumatta, iloisena.

Appalam Song

16/17.06. Laita appalam Brahmankastikkeeseen
Pitäen sitä täydellisen hiljaisuuden pannussa
Ja paista se tiedon tulella.
Nyt, kun minä siirtyy Tuohon,
Syö ja maista Itseä kuin Itse,
Pysy kuin Itse yksin.

Appalam Song

18.06. Katso, hyvin helppoa on Itsetuntemus,
Katso, hyvin helppoa tosiaan.
Jopa kaikkein heikoimpanakin
Niin todellinen on Itse
Että tähän verraten amlak (karviainen)
Kädessä näyttää paljon epätodellisemmalta.

Anmavidhdhai Keertanam

19.06. Totena, vahvana, tuoreena pysyy
Itse ikuisesti. Tästä totuudesta tulee esiin
Ruumiin ja maailman harhakuva.
Kun tämä harha-aistimus on tuhottu
Eikä pilkkuakaan jää,
Itsen Aurinko paistaa kirkkaana ja todellisena
Suunnattoman suuressa sydänlakeudessa.
Pimeys kuolee; suru päättyy;
Ja autuus nousee esiin.

Anmavidhdhai Keertanam

20.06. Ajatus 'Minä-olen-ruumis' on lanka,
Jolla on pujoteltu yhteen monenlaiset ajatukset.
Kysymällä itseltään etsien "Kuka minä olen?
Ja mistä tämä ajatus?" muut ajatukset
Katoavat. Ja kuin Minä Sydänluolassa
Itse paistaa omasta sopusoinnustaan.

Sellainen Itsetietoisuus on ainoa Taivas,
Tämä hiljaisuus, tämä armon asumus.

Annaviddhai Keertanam

21.06. Mitä hyödyttää kaiken muun tietäminen
Paitsi Itsen? Itsetuntemuksessa,
Mitä muuta vielä pitäisi tietää?
Tämä yksi valo loistaa kuin monta itseä,
Nähdä tämä Itsessä
Kuin Tietoisuuden valon väläys;
Armon leikki; egon kuolema;
Autuuden kukinta.

Annaviddhai Keertanam

22.06. Karman siteistä vapautumiseksi ja syntymien päättämiseksi,
On tämä tie helpompi kuin muut.
Viivy hiljaisuudessa, ilman yhtäkään
Kielen, mielen tai ruumiin liikahdusta.
Sisimmässäsi syttyy Omavaloinen
Ikuisuuden kokemus; kaiken
Pelon poissaolo; Armon valtameri.

Annaviddhai Keertanam

23/24.06. Toiminta (*karma*) synnyttää hedelmän (toiminnassa), niin on Luojan järjestys. Mutta onko se Jumala. Niin ei voi olla, sillä se ei ole järkevä.

Upadesa Saram

25.06. Toiminnan hedelmät kulkevat pois ja kuitenkin jäävät siemenet, jotka luovat vaikuttavan voiman toiminnan valtamereen. Toiminta ei siksi tuo Vapautta.

Upadesa Saram

26.06. Mutta toimet suoritettuna ilman mitään kiintymystä, Jumalan palvelemisen hengessä, puhdistavat mielen ja osoittavat tien Vapauteen.

Upadesa Saram

27.06. Tämä on varmaa: palvonta, loitsujen lukeminen ja mietiskely ovat Jumalan palvontaa tässä nousevassa arvojärjestyksessä, sillä ne on tehty ruumiilla, äänellä ja mielellä, joilla on tämä arvojärjestys.

Upadesa Saram

28.06. Tätä kahdeksankertaista maailmankaikkeutta voidaan pitää Jumalan ilmentymänä. Mitä hyvänsä palvontaa siinä harjoitetaan, on se kunnioitettavaa Jumalan palvontaa.

Upadesa Saram

29.06. Hänen nimensä ääneen lausuminen on parempi kuin ylistys. Vielä parempi on tuskin kuultava mumina. Mutta parasta on toistaminen mielessä – ja tämä on meditaatiota, tästä johtuen ylintä.

Upadesa Saram

30.06./01.07. Parempaa kuin tällainen välistä katkeava mietiskely, on mietiskelyn vakaa ja katkeamaton (kuin virtaavan öljyn) virta.

Upadesa Saram

02.07. Ylpeä asenne "Minä olen Hän" on parempi kuin asenne "Minä en ole Hän".

Upadesa Saram

03.07. Pysyä Tosiolemuksessa, ylittäen kaikki ajatukset, ajatus kiihkeässä kiintymyksessä, on Täydellisen Antaumuksen ydin.

Upadesa Saram

04.07. Imeytyminen alkulähteeseen tai olemassaolon ytimeen (tai Sydämeen) on polku, jota *Karma, Bhakti, Jooga* ja *Jnána* opettavat.

Upadesa Saram

05.07. Kuten lintua pyydetään verkolla, samoin pidättämällä hengityksen, mieli on pidätettävä liikkeistään ja imettävä itseensä. Tämä (hengityksen säännöstely) on tehokas imeyttämisen menetelmä.

Upadesa Saram

06.07. Mieli ja hengitys (*prana*) ilmenevät ajatuksissa ja toiminnassa eronneena ja toisistaan haarautuneena, mutta ne saavat alkunsa samasta lähteestä.

Upadesa Saram

07/08.07. Imeytymisessä on kaksi muotoa, *laya* ja *nása*. Se, joka on pelkästään imeytyneenä *layaan*, herää henkiin; jos se on kuollut, se ei voi herätä henkiin.

Upadesa Saram

09.07. Kun mieli saadaan imeytymään itseensä hengityksen säännöstelyn avulla, silloin se tulee 'kuolemaan' (sen muoto tuhoutuu), jos kiinnitys on yksipisteistä.

Upadesa Saram

10.07. Suurella joogilla, jonka mieli on sammutettuna (tuhottuna) ja joka lepää Brahmanissa, ei ole *karmaa*, kun hän on saavuttanut todellisen luontonsa (Brahmanin).

Upadesa Saram

11.07. Kun mieli vedetään takaisin ulkoisista aistikohteista ja pidetään (kiinnitetään mystiseen

itsensä katselemiseen) omassa liikkumattomassa muodossaan, on tämä tosi viisautta.

Upadesa Saram

12.07. Kun mieli lakkaamatta tutkii omaa luontoaan, se havaitsee, ettei ole olemassa sellaista asiaa kuin mieli. Tämä on kaikille tarkoitettu suora tie.

Upadesa Saram

13.07. Mieli on muodostunut ajatuksista. Kaikista ajatuksista on ajatus 'minä' kaiken juuri. Sen tähden mieli on vain 'minä'-ajatus.

Upadesa Saram

14/15.07. Mistä tämä 'minä' nousee? Etsi sitä sisimmästäsi, silloin se katoaa. Tämä on Viisauden takaa-ajoa.

Upadesa Saram

16.07. Minne 'minä' katoaa, sieltä nousee "Minä-Minä" itsestään. Tämä on Ääretön (*Purnam*).

Upadesa Saram

17.07. Tämä on ainoa termin 'minä' todellinen ilmestymistapa. Koska emme lakkaa olemasta edes syväuudessa, mistä voi silloin 'minä' herätä?

Upadesa Saram

18.07. Ruumis, aistit, mieli, hengitys (*prana*) ja tietämättömyys (*avidya* tai *sushupti*) ovat kaikki ilmentymiä eivätkä Todellisuutta. Minä olen Todellinen (*Sat*). Nuo (kuoret) minä en ole.

Upadesa Saram

19.07. Ei ole toista olemusta, joka tiedostaa sen, mikä on, 'tämä mikä on', on itse tietoisuus. Me olemme se.

Upadesa Saram

20.07. Luotu ja Luoja ovat Yksi Olemus. Niiden ero on tietoisuuden asteissa ja muissa ominaisuuksissa.

Upadesa Saram

21/22.07. Kun luotu näkee ja tuntee itsensä ilman ominaisuuksia, tämä on tieto Luojusta. Luojan näyttäytymistä Itsenä.

Upadesa Saram

23.07. Tuntee Itse on olla Itse – koska ei voi olla kahta erillistä itseä. Tämä tila on *tanmaya nishtá* (pitää kiinni Siitä).

Upadesa Saram

24.07. Tämä on tosi tieto, joka ylittää sekä tiedon että tietämättömyyden. Mitään tiedettävää ei ole Siellä.

Upadesa Saram

25.07. Kun joku tuntee todellisen luontonsa, on se Olemista ilman alkua ja loppua. Se on rikkumaton Tietoisuus-Autuus.

Upadesa Saram

26.07. Pysyminen tässä Ylimmän Autuuden tilassa, ajatusten orjuudesta ja vapaudesta mentyä, on pysymistä Ylimmän palvelemisessa.

Upadesa Saram

27.07. Tämän Toteuttaminen, joka on olemassa, kun kaikki jäljet 'minästä' ovat hävinneet, on hyvä *tapas*. Niin laulaa Ramana, kaikkien Itse.

Upadesa Saram

28/29.07. Jos siellä ei ole olijaa, voiko siellä olla olemassaoloajatusta. Tämä, joka on ajatuksin käsittämätön (ilmenee ilman käsitettä) ja on itsessään, kuka voi miettiä sitä? Tätä kutsutaan Sydämeksi. Tiedä, että jäädä omaan sisimpäänsä kuin olemus, on sen mietiskelemistä.

Invocation to Reality in Forty Verses
(*Sad-Vidya*)

30.07. He, joilla on suuri kuolemanpelko, hakevat Ylimmän Herran jalkojen juuren pakopaikasta, jossa ei ole syntymää eikä kuolemaa, järjestystä voittaa pelkonsa. Silloin he kuolevat itselleen lisäkeidensä keralla ('minän' ja 'minun' aistien). Haluavatko he, jotka ovat kuolemattomia (toteuttaneet itsensä olemaan), yhä ruokkia kuoleman ajatusta.

Invocation to Reality in Forty Verses

31.07. Siitä asti kun me tajuamme maailman, meidän täytyy olla samaa mieltä yksimielisesti, että on olemassa voima, joka kykenee ilmaisemaan itsensä monena. Nimien ja muotojen kuvassa hän, joka näkee sen, kangas, joka on sen perusta (jolle se on maalattu) ja valo, joka sen valaisee, ovat kaikki sitä itseään.

Reality in Forty Verses

01.08. Jokainen ajatusrakennelma edellyttää kolme peruselementtiä: yksilö, Jumala ja maailma. Vain yksi ilmenee näinä kolmena. Vain niin kauan kuin egotajunta on olemassa, se sanoo, että nämä kolme ovat todella olemassa. Paras tapa päästä tästä käsityksestä on luopua egotajunnasta ja jäädä omaan todelliseen tilaansa.

Reality in Forty Verses

02.08. 'Maailma on todellinen', 'Ei, se on valheellinen harhakuva', 'Maailma on kärsimystä', 'Ei, se ei ole', 'Maailma on onnea', 'Ei, se ei ole'. Mitä hyödyttää tällainen väittely? Tämä tila on samanlainen kaikille, jotka, jättäen maailman huomioon ottamatta, tuntevat Itsensä, hyläten

molemmat sekä ykseyden että kaksinaisuuden ja niin egotietoisuus häviää.

Reality in Forty Verses

03.08. Jos kysyjällä on muoto, niin Jumalallakin näyttää olevan. Jos kysyjällä ei ole muotoa, kuka on se, joka näkee ja kuinka? Voiko mitään nähdä ilman silmää? Todellinen silmä on Itse, joka on Äärettömyyden silmä.

Reality in Forty Verses

04/05.08. Ruumis on muodostunut viidestä kuoresta. Joten nämä viisi muodostavat käsitteen 'ruumis'. Onko maailma olemassa ruumiin poissa ollessa? Onko kukaan nähnyt maailmaa ilman omaa ruumistaan?

Reality in Forty Verses

06.08. Maailma on muodostunut viidestä aistin (kaltaisesta) kohteesta eikä mistään muusta. Nämä viisi aistinkohdetta ovat viiden aistinelimen havaitsemat. Koska mieli tuntee maailman olemassaolon viiden aistielimen avulla, onko maailma erillään mielestä? Vastaa (minulle).

Reality in Forty Verses

07.08. Koska maailma ja tieto siitä syntyvät ja katoavat yhdessä, maailma on tajuttu ajatuksen tieto. Se, missä maailma ja tieto siitä nousevat ja häviävät, on Ääretön (*purnam*), joka loistaa ilman nousua ja laskua.

Reality in Forty Verses

08.08. Minkä nimisenä tai muotoisena Sitä palvotaankaan, jolla ei ole nimeä eikä muotoa, on vain sen lapsellista tajuamista. Tietää totuus Itsestään lopullisena Todellisuutena ja yhtyen ja tullen yhdeksi Sen kanssa, on ainoa tosi oivallus (Toteuttaminen). Ymmärrä tämä.

Reality in Forty Verses

09.08. Toiset ja kolmannet ovat aina riippuvaisia Yhdestä. Jos joku näkee mielessään mitä tämä Yksi on niiden kadottua. Vain ne, jotka ovat tämän nähneet, ovat nähneet Totuuden. Tiedä, että he eivät koskaan ole hämmennyksen vallassa.

Reality in Forty Verses

10.08. Ei ole tietoa erillään tietämättömyydestä eikä tietämättömyyttä erillään tiedosta. Kuka on hän, joka omaa tiedon ja tietämättömyyden? Se Tieto, joka tietää Itsen, joka on molempien perusta, on todellinen Tieto.

Reality in Forty Verses

11/12.08. Joka ei ole tieto eikä tietämättömyys, on (oikea) tieto. Tieto näkyvästä ei voi olla todellista tietoa. Itse, joka loistaa ilman tietoa mistään muusta, on tieto. Tiedä, että se ei ole minkään kaltainen.

Reality in Forty Verses

13.08. Itse, joka on tieto, on yksin totuus. Tieto moneudesta on tietämättömyyttä. Tietämättömyys, joka ei ole todellinen, ei ole erillään Itsestä, joka on tieto. Onko monenlaiset kullasta tehdyt koristeet mitenkään todella erilaisia kuin kulta, josta ne on tehty.

Reality in Forty Verses

14.08. Jos yksikön ensimmäinen persoona (minä) on olemassa, toinen ja kolmaskin persoona näyttävät olevan myös olemassa. Jos ensimmäisen persoonan todellisuus on tutkittu ja lakannut olemasta, toinen ja kolmaskin persoona lakkaavat olemasta ja kaikki tulee loistamaan Yhtenä. Tämä on ihmisen todellinen luonto.

Reality in Forty Verses

15.08. Mennyt ja tuleva ovat riippuvaisia nykyhetkestä. Ne ovat myös nykyhetkeä silloin kun ovat kulumassa. On olemassa vain nykyisyys. Tuntematta tätä totuutta, on menneen ja tulevan ymmärtämisen yrittäminen kuin yrittäisi laskutoimituksia ilman yksikköä (yksi).

Reality in Forty Verses

16.08. Kun katsomme sisään niihin, miten ovat aika ja paikka erillään meistä? Jos me olemme nämä ruumiit, me olemme kietoutuneet aikaan ja paikkaan, mutta olemmeko me ne. Me olemme sama nyt, silloin ja kaikkina aikoina, täällä, siellä ja joka paikassa. Me olemme olemassa; me, jotka olemme tuolla puolen ajan ja paikan.

Reality in Forty Verses

17.08. Noille, jotka eivät ole oivaltaneet Itseä niin hyvin kuin ne, jotka ovat, heille ruumis on 'minä'. Heille, jotka eivät ole oivaltaneet, 'minä' on rajoittunut ruumiiseen. Heille, jotka ovat ruumiissaan oivaltaneet Itsen, 'Minä' loistaa rajattomana. Tiedä, että tämä on ero heidän välillään.

Reality in Forty Verses

18/19.08. Maailma on todellinen yhtä hyvin niille, jotka ovat toteuttaneet Itsen kuin niillekin, jotka eivät ole. Heille, jotka eivät ole toteuttaneet, maailma on pelkästään maailma; heille, jotka ovat, totuus on muodoton ja loistaa muodoltaan kuin maailma. Tiedä, että tämä on ero heidän välillään.

Reality in Forty Verses

20.08. Väittely siitä kumpi vallitsee, ennalta määräys vai vapaa tahto, kiinnostaa niitä, jotka eivät tunne näiden alkulähdettä. He, jotka ovat toteuttaneet Itsen, joka on ennalta määräyksen ja tahdonvapauden pohjana, ovat vapaana siitä. Tahtovatko he uudestaan turvautua niihin.

Reality in Forty Verses

21.08. Nähdä Jumala näkemättä Itseä, joka näkee, on vain mielen luoma kuva. Vain hän, joka on nähnyt itsensä, on nähnyt Jumalan. Yksilöllisyyden hävittämisen jälkeen jää jäljelle vain Jumala eikä mitään muuta.

Reality in Forty Verses

22.08. Jos kysytään, "Mitä tarkoittaa vanhojen kirjoitusten sanonta 'jos näkee itsensä, näkee

Jumalan?" vastakysymys on: kuinka jos on yksi olemassa oleva, tämä voi nähdä itsensä? Ja jos yksi ei voi nähdä itseään, kuinka se voi nähdä Jumalan? Vain tulemalla Jumalan ahmaisemaksi.

Reality in Forty Verses

23.08. Kuinka on mielen mahdollista tuntea Herra, joka ilmoittaa Valonsa mielelle ja loistaa mielessä paitsi kääntämällä mieli sisäänpäin ja kiinnittämällä se Herraan. Tiedä tämä.

Reality in Forty Verses

24.08. Tämä ruumis ei sano 'minä'. Kukaan ei sano 'en ole olemassa nukkuessani'. Kun 'minä' syntyy, kaikki muukin syntyy. Tutki tarkkaavaisella mielellä mistä tämä 'minä' syntyy.

Reality in Forty Verses

25/26.08. Voimaton ruumis ei sano 'minä'. Puhdas Tietoisuus ei nouse (eikä laske). Niiden väliin ja rajoittuneena ruumiin mittoihin jokin sukeltaa esiin kuin 'Minä'. Se on tämä, joka kuin tietämisen solmu (*granthi*) kasvaa tietoisuuden ja ruumiin väliin ja on myös orjuus, yksilöllinen olemassaolo, hieno ruumis (sielu), ego, *samsara*, mieli. Tiedä tämä.

Reality in Forty Verses

27.08. Samaistaessaan itsensä muotoon (ruumiiseen), tämä muodoton egon harhakuva tulee 'olemassa olevaksi'. Samaistuessaan muotoon, se säilyy. Samaistuessaan muotoon, se ruokkii itseään (kokemuksilla) ja kasvaa nopeasti. Eläessään muotona, se samaistaa itsensä toisiin. Mutta kun sitä etsitään, se pakenee (häviää). Tiedä tämä.

Reality in Forty Verses

28.08. Jos ego on, kaikki muukin on. Jos egoa ei ole, ei muutakaan ole. Todellakin ego on kaikki. Sen tähden sen tutkiminen, mitä tämä ego todella on, merkitsee kaikesta luopumista. Tiedä tämä.

Reality in Forty Verses

29.08. Se tila, missä 'minä' ei herää, on 'Sen'. Etsimättä paikkaa, josta 'minä' nousee, kuinka voidaan saada aikaan itsensä sammumiselle ominainen heräämätön 'minä'. Ilman sammumisen vaikutusta, kuinka voidaan viipyä omassa tosi Tilassa, jossa ollaan 'Se'? Kerro se minulle.

Reality in Forty Verses

30.08. Aivan kuin joku, joka sukeltaa veteen löytääkseen sinne pudottamansa esineen, pitäisi sukeltaa omaan itseensä puhettaan ja hengitystään hillitsemällä ja löytää paikka, josta 'minä' herää. Tämä tiedä.

Reality in Forty Verses

31.08. 'Minän' alkulähteen etsiminen, sisäänpäin käännettyin mielin lausumatta sanaa 'minä', on tosi Tiedon polku. Mietiskely, 'en ole tämä', 'olen tuo', voi olla apukeino, mutta ei voi olla etsintää.

Reality in Forty Verses

01/02.09. Kun mieli, kääntyneenä sisäänpäin, kyselee 'Kuka minä olen?' ja saavuttaa sydämen,

tu, joka on 'minä' (ego), vajoaa masentuneena ja Yksi (Itse) ilmenee itsestään (ilman ponnistusta) 'Minä-Minä'. Vaikka se ilmenee näin, se ei ole ego; se on kokonaisuus. Se on tosi Itse.

Reality in Forty Verses

03.09. Hänelle, joka on tuhonnut itsensä (egon) ja herännyt luontonsa autuuteen, mitä häneltä on jäänyt saavuttamatta? Hän ei näe ketään muuta (olentoa) kuin itsensä. Kuka voi käsittää hänen tilansa?

Reality in Forty Verses

04.09. Vaikka pyhät kirjoitukset julistavat: 'Sinä olet Tuo', on heikkouden merkki mietiskellä 'En ole tämä vaan Tuo' sen tutkimisen sijasta, mitä on ja jäädä siihen; koska on aina Tuo.

Reality in Forty Verses

05.09. On järjetöntä sanoa edes: 'En ole oivaltanut Itseä' tai 'Olen oivaltanut Itsen'. Miksi? Koska onko olemassa kaksi itseä, joista toinen voi oivaltaa toisen? Kaikkien kokemus on, että Itse on yksi.

Reality in Forty Verses

06.09. Johtuu tietämättömyyden synnyttämästä harhasta, sen käsittämisen sijasta, mikä on aina jokaisen luontona ja loistaa sydämessä ja pysyä sinä, väittelemine onko sitä olemassa vai eikö, onko sillä muoto vai ei, onko se yksi vai kaksinainen vai kumpikaan.

Reality in Forty Verses

07.09. Käsittää Itse aina läsnä olevaksi ja pysyä sellaisena on (tosi) saavutus. Muut saavutukset ovat unessa saavutettujen kaltaisia. Ovatko ne todellisia, kun olet valveilla? Voivatko he, jotka ovat päässeet vapaiksi harha-aistimuksista ja vakiintuneet todelliseen tilaansa, harhautua uudelleen.

Reality in Forty Verses

08/09.09. Jos ajattelemme 'Olen tämä ruumis' ajatus 'Ei, en ole, olen Tuo' voi auttaa meitä pysymään Sinä, mutta pitääkö meidän jatkuvasti ajatella näin? Pitääkö miehen jatkuvasti ajatella 'Olen mies'? Me olemme juuri Se.

Reality in Forty Verses

10.09. Pohdiskelun tulos 'kaksinaisuus etsittäessä ja ei-kaksinaisuus päämäärän saavutettua' ei ole oikea. Kuka muu on puuttuva kuin kymmenes mies. Viittaus tarinaan kymmenestä hölmöläisestä, jotka joen ylitettyään alkavat laskea toisiaan ja löytävät vain yhdeksän, koska jokainen jättää laskuista itsensä. Ei-kaksinaisuus molemmissa, sekä huolestuneen Itsen etsinnän aikana että Itsen saavuttamisen jälkeen.

Reality in Forty Verses

11.09. Niin kauan kuin me olemme toiminnan suorittajia, me joudumme tekojemme seurausten alaisiksi, mutta sitten kun etsinnän 'kuka on tekijä' seurauksena tuntee itsensä, käsitys tekijänä olemisesta on kadonnut ja on asettunut vapauteen kolmenlaisen karman seurauksista. Tätä seuraava Vapauden tila on ikuinen.

Reality in Forty Verses

12.09. Vain niin kauan kuin ajatus 'Olen rajallinen' jatkuu, jatkuvat orjuuden ja Vapauden ajatukset. Kun kysytään ajatuksissa 'Kuka on rajallinen?' ja siten nähdään (tajutaan) oma Itsensä, saavuttamaton ja ikuisesti vapaa Itse yksin jää. Orjuuden ajatus ei voi silloin pysyä, kuinka sitten ajatus Vapaudesta.

Reality in Forty Verses

13.09. On sanottu, että Vapautta on kolmenlaista, muodon omaavaa, muodotonta ja samalla sekä muodollista että muodotonta; me sanomme näistä kolmesta vapaudenlajista kyselevän egon tuhoamista Vapaudeksi.

Reality in Forty Verses

14.09. Tuo, missä tämä kokonainen maailmankaikkeus saa perustansa, mihin se kuuluu, mistä se saa alkunsa, mihin se häviää, minkä kautta se tulee olevaksi ja mikä se todella on, on Itseoleva Todellisuus, Totuus. Palvokaamme Tuota, se on sydän.

Invocation Supplement to Reality in Forty Verses

15/16.09. Liittymällä Viisaan seuraan, kiintymys (aineellisiin tavaroihin) katoaa. Kun tämä on tapahtunut, mielen kiintymys häviää myös. Nuo, jotka ovat päässeet vapaiksi mielensä kiintymyksistä, tulevat yhdeksi Tuon kanssa, joka on liikkumaton. He vapautuvat jo eläessään. Etsi heidän seuraansa.

Supplement to Reality in Forty Verses

17.09. Tätä Ylintä Tilaa, joka saavutetaan täällä Viisaaseen yhteydellä ja vakaalla sisänpäin kääntymisellä, ei voida saada (pelkällä) opettajan opetuksella tai salaisten tekstien merkityksen (ymmärtämisellä) tai suurilla ansioilla tai millään muullakaan tavalla.

Supplement to Reality in Forty Verses

18.09. Jos joku pääsee Viisaan yhteyteen, mitä hyötyä hänelle on kaikista noista kurin menetelmistä? Kun lauha etelätuuli puhaltaa, mitä hyötyä, kerro minulle, on viuhkasta?

Supplement to Reality in Forty Verses

19.09. Kuun viileä valo lieventää kiihkoa, köyhyys katoaa toiveentäyttäjäpuun avulla ja synnit kylpemällä Gangesissa. Mutta kaikki kolme katoavat, kun verraton Viisas katsahtaa verrattoman suopeasti.

Supplement to Reality in Forty Verses

20.09. Ei pyhällä vedellä peseytyminen eivätkä kiviset tai saviset Jumalankuvat pysty vetämään

vertoja noille suurille. Niillä puhdistautuminen kestää lukemattomia päiviä, mutta tiedä, että Viisas puhdistaa sinut pelkällä katseella.

Supplement to Reality in Forty Verses

21.09. 'Kuka on Jumala?' 'Hän, joka tuntee mieleni.' 'Mieleni on minun tunnettavissani, joka olen henki.' 'Siksi olet sinä Jumala'; myöskin, koska pyhät kirjoitukset julistavat 'Jumala on yksi'.

Supplement to Reality in Forty Verses

22/23.09. 'Mikä pitää sinusta huolta valolla?' 'Päivisin aurinko; öisin lamppu.' 'Mikä on valo, joka näkee nämä valot?' 'Silmä.' 'Mikä on valo, joka valaisee silmän?' 'Äly.' 'Mikä on se, joka tuntee älyn?' 'Se on "Minä".' 'Siksi olet sinä valojen valo.' Kun opettaja sanoi tämän, (oppilas vastasi) 'Todella minä olen Tuo.'

Supplement to Reality in Forty Verses

24.09. Sydänluolan sisimmässä yksi Brahman loistaa yksin kuin "Minä-Minä", kuin Itse (*Atman*). Turvaudu sydämeen sukeltaen syvään sisään, Itsetutkinnan kautta tai hillitsemällä mieli hengityksen hallinnan avulla. Olet täten tuleva vakiintuneeksi sydämessä.

Supplement to Reality in Forty Verses

25.09. Tiedä, että tietoisuutena jäävä Puhdas muuttumaton Itse sydänlootuksessa antaa Vapauden tuhoamalla egon.

Supplement to Reality in Forty Verses

26.09. Ruumis on voimaton kuin saviruukku. Koska sillä ei ole 'minätuntemusta' ja koska sitä ei ole olemassa syväunen aikana, mutta me olemme, se ei voi olla 'minä'. Kuka sitten on s joka saa aikaan 'minätunteen'? Missä hän on? Niiden sydänontelossa, jotka näin (etsivät ja) tajuavat, kaikkialla läsnä oleva Arunachala Siva loistaa omasta aloitteestaan kuin 'Tämä-minä-olen'-tietoisuus.

Supplement to Reality in Forty Verses

27.09. Hän yksin on syntyvä, joka, etsinnän 'Mistä olen syntynyt?' jälkeen, on syntyvä alkulähteestään ja on Brahman. Tiedä, että hän on syntymätön ja päivittäin uudistuva. Hän on Ylin Viisauts.

Supplement to Reality in Forty Verses

28.09. Luovu ajatuksesta, että tämä tahdoton ruumis on Itse. Tajua ikuinen autuudentäyttämä Itse. Etsiä tunteakseen Itsen samalla, kun hellii eritteitä tuottavaa ruumista, on kuin erehtyisi pitämään krokotiilia tukkina ja yrittäisi sillä ylittää joen.

Supplement to Reality in Forty Verses

29/30.09. Lahjat, katumus (*tapas*), uhraus, rehellinen käytös (*dharma*), itsehillintä (*yoga*), hartaus (*bhakti*), taivas (tietoisuuden alue), perusolemus (olemassaolo), rauha, totuus, armo, hiljaisuus, Ylin Tila, kuolema ilman kuolemaa, tietoisuus, luopuminen, Vapaus, autuus, – tiedä, että kaikki nämä ovat vain moninaista 'minä-olen-ruumis'-tietoisuutta.

Supplement to Reality in Forty Verses

01.10. Etsiä sitä, jolla on karmaa, *vibhaktia* (hartauden puutetta), *viyogaa* (erillisyyttä) ja *ajnánaa* (tietämättömyyttä) on todella *karman*, *bhaktin*, *yogan* ja *jnánan* polku. Pysyminen Itsessä, jolla ei ole mitään noista ominaisuuksista ja ilman egoa tehdä etsintä, on tosiaan tosi tila.

Supplement to Reality in Forty Verses

02.10. Noiden typerysten asenne, jotka toteuttamatta Voimaa, joka tekee heidät itsensä eläviksi ja odottaen saavansa yliluonnollisia voimia, muistuttaa tarinaa rammasta miehestä, joka sanoi: 'Jos joku tukisi minut jaloilleni, mitä voisi viholliseni minulle tehdä?'

Supplement to Reality in Forty Verses

03.10. Vapaudessa on pysyvä mielenrauha, niinpä kuinka voivat he, joiden mieli on saavuttanut yliluonnollisia voimia, joita ei voi saada ilman mielen aktiivisuutta, saavuttaa Vapauden autuutta, joka on mielen aktiivisuuden lakkaamisessa?

Supplement to Reality in Forty Verses

04.10. Herra kantaa maailman kuorman. Yksilö-Itse, joka kuvittelee kantavansa taakan itse, on kuin suuren tornin juuressa oleva patsas, joka näyttää kantavan koko tornin painon. Kuka on niin hullu, että, astuttuaan vaunuun, kantaa laukkuja päänsä päällä omaksi epämukavuudekseen, sen sijaan, että panisi sen vaunuun, joka kantaa sen joka tapauksessa.

Supplement to Reality in Forty Verses

05.10. Rintojen välissä, rintakehän sisällä, vatsan yläpuolella sijaitsee kuusi eriväristä keskusta. Yksi niistä muistuttaa sisältä vesililjan nuppua ja sijaitsee kaksi sormenleveyttä oikealle. Tämä on (henkinen) Sydän.

Supplement to Reality in Forty Verses

06/07.10. Se on nurin käännetty ja sisällä on pienen pieni aukko, jossa asuu tiheä pimeys (tietämättömyys) halujen yms. kanssa. Kaikki suuret psyykkiset hermot (*nadit*) ovat siitä riippuvaisia. Se on elonvoimien (*prana*), mielen ja valon (tietoisuus) asuinpaikka.

Supplement to Reality in Forty Verses

08.10. Herra, joka asuu ja loistaa Sydämen lootuksessa, on palvottu kuin *Guhesa* (Luolan Herra). Kun, jatkuvalla ponnistuksella, vakaumus 'Minä olen Guhesa', tulee yhtä lujaksi kuin minätunto ruumiissasi ja sinä tulet Herraksi, muotoon sitoutuminen 'Minä olen tuhoutuva ruumis', tulee häviämään kuin pimeys auringon tieltä.

Supplement to Reality in Forty Verses

09.10. "Kerro minulle, mikä on tämä suurenmoinen peili, josta koko maailma heijastuu? Mikä on kaikkien maailman yksilöiden sydän?", Rama kerran kysyi Viisas Vasishtalta. Vastaus oli: "Kun joku miettii sitä, se näyttää, että kaikkien maailman yksilöitten sydän on kaksinkertainen."

Supplement to Reality in Forty Verses

10.10. Kuule näiden kahden ominaisuuksista, joista toinen on hylättävä ja toinen hyväksyttävä. Sydämeksi kutsuttu elin, joka sijaitsee fyysisessä ruumissa erityisessä paikassa rintakehässä, on hylättävä. Sydän, joka on tajunnan muodostama, on se, joka on hyväksyttävä. Se on sekä sisällä että ulkona, kuitenkin sille ei ole sisä- eikä ulkopuolta.

Supplement to Reality in Forty Verses

11.10. Se on tärkeä (henkinen) Sydän. Kaikki tämä sijaitsee siinä (sen sisällä). Se on kaikkien asioiden peili ja kaiken rikkauden asumus. Siksi on sanottu, että tajunta yksin on kaiken olevan Sydän. Se ei ole pieni osa mätänevää ruumista, joka on tunnoton kuin kivi.

Supplement to Reality in Forty Verses

12.10. Siksi, menetelmä egon sulauttamiseksi puhtaan, luonnollisen tajunnan Sydämeen johtaa elinhengeten ja mielen menneiden taipumusten (*vasanat*) hiljentymiseen.

Supplement to Reality in Forty Verses

13/14.10. Alituinen, keskeytymätön mietiskely Sydämessä: 'Tuo puhdas tajunta, joka on vailla kaikkia lisäyksiä, tuo Siva minä olen.' poistaa kaikki kiintymykset mielestä.

Supplement to Reality in Forty Verses

15.10. Opi ymmärtämään erilaiset tilat ja aina pysymään lujasti Sydämen ylimmässä tilassa, joka on yläpuolella niiden ja vapaa harhasta näytellessäsi osaasi maailmassa (kuten näyttämöllä) Oi sankari. Opi tajuamaan Sydämesi, tämä, joka on kaiken ilmaantuneen perusta, äläkä koskaan unohda sitä. Sitten näyttele (annettu) osasi maailmassa, Oi sankari, näyttele vaikka kuin liitettyinä siihen.

Supplement to Reality in Forty Verses

16.10. Teeskennellen intoa, iloa, kiihtymystä ja vihaa, aloitekykyä ja ponnistusta, näyttele osaasi maailmassa ilman kiintymystä, Oi sankari. Ollen saavuttanut vapauden kaikenlaisista orjuuksista, ollen tyynenä kaikissa tilanteissa ja suorittaen ulkoisen toimintasi osasi mukaan, Oi sankari, näyttele osasi maailmassa kuten haluat.

Supplement to Reality in Forty Verses

17.10. Julista, että hän, joka on tukeutunut Totuuteen läpi Itsetutkimuksen ja on tuhonnut (viiden) aistielimen myöhemmän vaikutuksen läpi tämän tiedon, on tiedon tuli, tiedon pallosalaman omistaja, ajan tuhoaja, sankari, joka on ylittänyt kuoleman.

Supplement to Reality in Forty Verses

18.10. Tiedä, että valaisu, äly ja voima kehittyvät spontaanisti noissa, jotka ovat toteuttaneet Totuuden, aivan kuten kevään mukana tulee kauneus ja muita koristavia ominaisuuksia maahan.

Supplement to Reality in Forty Verses

19.10. Mieli, jonka taipumukset (*vasanat*) on tuhottu, ei ole sidottu toimintaan edes kun se suorittaa toimiaan; se on kuin sellainen, joka kuuntelee tarinaa mieleltään poissaolevana ('toisella korvalla'). Mieli, joka on täpötäysi taipumuksista, on sidottu toimintaan silloinkin, kun se ei suorita mitään toimintaa; se on kuin se, joka, maaten hiljaa (nukkuen) kiipeää mäelle ja putoaa kuoppaan unessaan.

Supplement to Reality in Forty Verses

20/21.10. Sille, joka nukkuu rattaissa, rattaiden liikkuminen, niiden pysähtyminen sekä hänen jäämisensä pois kyydistä ovat samantekeviä. (Vertaus) tosi Viisaaseen, joka nukkuu isossa ruumiissa. Hänelle toiminta, uneton syväuni ja unennäkö ovat samantekeviä.

Supplement to Reality in Forty Verses

22.10. Tuolla puolen sen, jossa koetaan herääminen, syväuni ja unennäkö, on hereilläolossyväuni, jota kutsutaan *turiyáksi* (kirjaimellisesti 'neljäs', tarkoittaen kaikkiallista kokemusta). Koska tuo tila on yksin todellinen ja kun muut kolme, jotka ilmenevät, ovat epätodellisia, tiedä, että *turiyá* on Itse (*turiyátita* – tuolla puolen *turiyán*).

Supplement to Reality in Forty Verses

23.10. Jos joku sanoo, että Viisas on vapaa menneitten tekojensa paljoudesta (*sanchita*) ja karma nyt suoritettu (*ágámi*), mutta on karman alainen, joka on tehty tässä elämässä (*prárabdha*), on tämä tarkoitettu niille, jotka sitä kysyvät. Tiedä, että aivan kuin miehen kaikki vaimot tulevat leskiksi hänen kuollessaan, samoin ei yksikään kolmesta karmasta voi säilyä.

Supplement to Reality in Forty Verses

24.10. Vaimot, lapset ja muut sukulaiset muodostavat oppimattoman perheen, mutta tiedä, että kirjanoppineen mielessä ei ole vain yksi vaan monien perheiden muodostama kirjasto ja tämä alue estää hänen henkisen edistymisensä.

Supplement to Reality in Forty Verses

25.10. Mitä hyötyä on niiden oppineisuudesta, jotka eivät etsi alkulähdettään ja yritä pyyhkiä pois Kohtalon määräyksiä? He ovat kuin levysoittimia. Kerro minulle, Herra *Sonagiri* (Arunachala), mitä muuta he ovat?

Supplement to Reality in Forty Verses

26.10. Oppimattomat ovat turvassa niiden onnettomuuksilta, jotka ovat oppineita, mutta eivät nöyriä. He ovat turvassa ylpeyden hirviön otteelta, kuten myös harhailevien ajatusten ja sanojen taudilta ja rikkauden perässä juoksemiselta. Tiedä, että tässä ei ole vielä kaikki paha, jolta he säästyvät.

Supplement to Reality in Forty Verses

27/28.10. Vaikka hän voisi hylätä kaikki maailmat ja saada kaikki pyhät kirjoitukset käsiinsä, se olisi yhtä vaikeaa hänelle kuin sille, joka pyytäisi hartaasti alhaisen suosiollisella imartelulla vapauttaa itsensä orjuudesta.

Supplement to Reality in Forty Verses

29.10. Kuka on muuta kuin Itse? Mitä sillä on väliä, onko ylistetty vai parjattu? Ilman itsen ja muiden välistä erottelua ja poikkeamatta omasta luonnollisesta tilastaan, pitäisi pysyä Itsenä.

Supplement to Reality in Forty Verses

30.10. Säilytä sydämessä *advaita-bhavaa* (ei-kaksinaisuuden käsitystä), mutta älä koskaan ilmaise sitä toiminnassa(si). Oi poikani, *advaita-bhava* voi levitä kolmeen maailmaan, mutta tiedä, että suhteessa Mestariin se ei koskaan toimi.

Supplement to Reality in Forty Verses

31.10. Haluan julistaa totuuden mukaisesti Vedantan tekstien saavuttamaa sisimmän olemuksen johtopäätöstä. Se on se, että jos ego kuolee ja 'minä' muuttuu Tuoksi (Brahman), tämä 'Minä', joka on muodoltaan tietoisuus, yksin jää.

Supplement to Reality in Forty Verses

01.11. Koska kaikki elävät olennot haluavat olla aina onnellisia, vapaana onnettomuudesta, koska jokaisessa havaitaan suuri rakkaus omaa itseä kohtaan ja koska yksin onnellisuus on rakkauden perusta, tuon onnellisuuden saavuttamiseksi, joka on jokaisen luonto ja joka koetaan syväunen tilassa, missä ei ole ollenkaan mieltä, jokaisen pitäisi tuntea Itse. Sitä varten tiedon polku, tutkiskelu 'Kuka minä olen?' on pääasiallinen keino.

Sri Ramana in 'Who am I?'
(Sri Ramana kirjassa "Kuka minä olen?")

02.11. Mikä on mielen luonto?

Se, mitä kutsutaan 'mieleksi', on Itsessä asustava ihmeellinen voima. Se aiheuttaa kaikkien ajatusten syntymisen. Ajatuksia lukuun ottamatta ei ole mitään sellaista asiaa kuin mieli. Sen tähden ajatus on mielen luonne. Ajatuksia lukuun ottamatta ei ole mitään maailmaksi kutsuttua riippumatonta kokonaisuutta.... Kun mieli tulee ulos Itsestä, maailma ilmestyy. Mielen olemassaolo riippuu aina jostakin karkeasta; se ei voi pysyä yksin. Nimenomaan mieltä kutsutaan hienoksi ruumiiksi tai sieluksi (*jiva*).

Sri Ramana in 'Who am I?'

03/04.11. Kuinka mieli tulee hiljaiseksi?

Tutkimuksella 'Kuka minä olen?'. Ajatus 'Kuka minä olen?' tuhoaa kaikki muut ajatukset ja kuten tulen kohentamiseen käytetty keppi lopulta palaa loppuun, samoin sekin lopulta itse tuhoutuu. Silloin saa alkunsa Itseoivallus.

Sri Ramana in 'Who am I?'

05.11. Kohteiden vaikutelmat (ajatukset) näyttävät loputtomilta kuten meren aallot. Milloin ne

kaikki tuhoutuvat?

Kun Itsen mietiskely kohoaa yhä korkeammalle ja korkeammalle, ajatukset tulevat tuhoutumaan.

Sri Ramana in 'Who am I?'

06.11. Millainen on Itsen luonto?

Se mikä on todella olemassa, on yksin Itse. Maailma, yksilöllinen sielu ja Jumala ilmenevät siinä kuten helmiäisen hopeankaltaisuus; ne ilmenevät samaan aikaan ja katoavat yhdessä. Itse on se, jossa ei ehdottomasti ole 'minä'-ajatusta. Sitä kutsutaan 'Hiljaisuudeksi'. Itse itsessään on Jumala; kaikki on Sivaa, Itseä.

Sri Ramana in 'Who am I?'

07.11. Mitä on kiintymättömyys?

Kun ajatuksia nousee, niiden tuhoaminen sillä tavalla, että ne eivät jätä jälkeä, on kiintymättömyyttä. Aivan kuten helmenkalastaja sitoo kiven vyötäisilleen, vajoaa meren pohjaan ja ottaa sieltä helmet, niin meidänkin tulisi olla varustettuna kiintymättömyydellä, sukeltaa itseemme ja hankkia Itse-Helmi.

Sri Ramana in 'Who am I?'

08.11. Mikä on halusta vapaana olemisen ja viisauden välinen suhde?

Halusta vapaana oleminen on viisautta. Nämä kaksi eivät ole eri; ne ovat yhtä. Halusta vapaana oleminen on sitä, ettei salli mielen ohjautua mihinkään kohteeseen. Viisaus merkitsee kohteiden ilmaantumattomuutta. Toisin sanoen, ettei etsi muuta kuin Itseä, on irrottautumista tai halusta vapaana olemista, se, ettei jätä Itseä, on viisautta.

Sri Ramana in 'Who am I?'

09.11. Mitä on vapauttaminen?

Etsiä itsestään orjuudessa olevaa omaa luontoaan ja oivaltaa oma todellinen luontonsa, on vapauttamista.

Sri Ramana in 'Who am I?'

10/11.11. Mitkä ovat todellisen opettajan (*Sadguru*) merkit?

Vakaa pysyminen Itsessä, kaikkien pitäminen tasavertaisina, peräänantamaton rohkeus kaikkina aikoina, kaikissa tilanteissa ja paikoissa.

Sri Maharshi in 'Spiritual Instruction'
(Sri Ramana kirjassa "Henkinen Opetus")

12.11. Mitkä ovat vakavan oppilaan (*satsishya*) tuntomerkit?

Kiihkeä surun muutosten ja ilon ilmenemisten seuraaminen ja voimakas vastenmielisyys

kaikille maailmallisille iloille.

Sri Maharshi in 'Spiritual Instruction'

13.11. Miksi mieleen nousee ajatuksia objekteista vaikkei yhteyttä ulkoisiin kohteisiin olisikaan?

Kaikki sellaiset ajatukset johtuvat vanhoista taipumuksista (*pūrvasamskārat*). Ne ilmestyvät vain yksilölliseen tietoisuuteen (*jīva*), joka on unohtanut oman todellisen luontonsa ja tullut ulkoiseksi. Milloin tahansa erityiset asiat ovat tajuttuina, etsintä 'Kuka on se, joka näkee ne?' täytyy tehdä.

Sri Maharshi in 'Spiritual Instruction'

14.11. Onko mahdollista jokaisen tietää suoraan ilman epäilystä mikä tarkasti on heidän todellinen luontonsa?

Epäilemättä se on mahdollista.

Sri Maharshi in 'Spiritual Instruction'

15.11. Mitä tarkoittaa sanonta, että jokaisen täytyy etsiä sisältään oma todellinen luontonsa ja ymmärtää se?

Sellaiset kokemukset kuin 'Minä menin; tulin; olin; tein' tulevat luonnollisesti jokaiselta. Noista kokemuksista, eikö niistä näy, että tajuava 'minä' on syynä noihin monenlaisiin toimintoihin. Etsimällä sisältään tämän tietoisuuden todellista luonnetta ja jäädä itsekseen, on tie ymmärtää, etsinnän kautta, oma tosi luontonsa.

Sri Bhagavan in 'Self Enquiry'
(Sri Bhagavan kirjassa "Itsetutkimus")

16.11. Vaikka olen kuunnellut etsinnän ominaisuuksista selityksiä hyvin yksityiskohtaisesti, mieleni ei ole saavuttanut edes hiukkaakaan rauhaa. Mikä tähän on syynä?

Syynä on mielen yksipisteisenä pitämisen voiman puuttuminen.

Sri Bhagavan in 'Self Enquiry'

17/18.11. Jos on totta, että sielu (*jīva*) on unohtanut itsensä, kuinka 'minä'-kokemus nousee kaikille?

Huntu ei täysin peitä *jivaa*, se peittää vain 'minän' Itseluonteen ja tuo esiin 'minä-olenruumis'-ajatuksen, mutta se ei peitä Itsen olemassaoloa, joka on 'Minä' ja joka on todellinen ja ikuinen.

Sri Bhagavan in 'Self Enquiry'

19.11. Onko *Mukti* pelkkää todellisen ja ei-todellisen välisen arvostelukyvyn omaamista vai onko olemassa muita teitä lopettaa orjuus?

Pysyminen Itsessä yksin vapauttaa yksilön kaikista kahleista. Todellisen ja ei-todellisen välinen arvostelukyky johtaa kiintymättömyyteen.

Sri Ramana Gita

20.11. Mistä tuntomerkistä oppilas voi tunnistaa *jnánin*?

Tasa-arvon ilmenemisen merkistä kaikkia olentoja kohtaan on *jnánan* (saavuttaminen) pääteltävissä.

Sri Ramana Gita

21.11. Hakijan on löydettävä oma todellinen luontonsa, joka on perustana kaikelle toiminnalle ja niiden hedelmille.

Sri Ramana Gita

22.11. Uutterasti vetäen ajatukset takaisin aistikohteista, pitäisi pysyä lujasti kiinnittyneenä tavoitteettomassa etsinnässä.

Sri Ramana Gita

23.11. Tila, jossa tietoisuus on luja ja yksipisteinen vaikka kohteet aistitaan, on nimeltään *sahaja sthiti*. Tilaa, jossa kohteet ovat poissa, kutsutaan nimellä *nirvikalpa samádhi*.

Sri Ramana Gita

24/25.11. Käsitys, että nähty eroaa näkijästä, on vain mielessä. Niille, jotka pysyvät Sydämessä, nähty ja se, joka näkee, ovat yksi.

Sri Ramana Gita

26.11. Vapaus kaikesta kärsimyksestä on Itsetutkimuksen tulos. Tämä on korkein kaikista hedelmistä. Ei ole mitään tätä korkeampaa.

Sri Ramana Gita

27.11. Veljeys perustettuna yhdenvertaisuuden tajuun, on korkein koko ihmisyhteiskunnan saavuttama maali. Veljeyden avulla ylin rauha kukoistaa ihmiskunnan kesken ja sitten tämä kokonainen planeetta tulee kukoistamaan kuin yksi talous.

Sri Ramana Gita

28.11. Pysyminen Itsessä on sama kaikille. Orjuuden tuho on sama kaikille ja ei ole kuin yhdenlainen *mukti*. Erot *muktien* välillä ilmenevät vain muiden mielissä.

Sri Ramana Gita

29.11. *Jivanmukti* on luja pysyminen Olemuksessa, pyhien kirjoitusten tai maailmallisten ajatusten vaikuttamattomissa.

Sri Ramana Gita

30.11. Tiedä, että *jnána* yksin on kiintymättömyyttä; se yksin on puhtautta; *jnána* on Jumalan saavuttaminen; *jnána*, joka on vailla Itsen muistamattomuutta, on yksin kuolemattomuutta; *jnána* yksin on kaikki.

Guru Vachaka Kovai

01/02.12. Siitä lähtien, kun olet tietoinen, ei ole tarvetta saavuttaa tai kehittää sitä. Kaikki mitä sinun täytyy tehdä, on luopua olemasta tietoinen muista asioista, tämä on; ei-Itsestä. Jos luovut niiden tiedostamisesta, silloin puhdas tietoisuus yksin jää ja se on Itse.

Day by Day with Bhagavan

03.12. Rauhan hiljaisuus on toteutuminen. Ei ole hetkeäkään, jolloin Itse ei ole. Niin kauan kuin on epäilystä tai tunnetta ei-toteutumisesta, on ponnisteltava vapautuakseen niistä ajatuksista. Ne johtuvat Itsen samaistamisesta ei-Itseen. Kun ei-Itse katoaa, Itse yksin jää. Tehdä tilaa, se on kylliksi, jotta kohteet poistuisivat. Tilaa ei ole tuotava sisään muualta.

Maharshi's Gospel

04.12. Todellinen luontomme on *mukti*. Mutta me kuvittelemme olevamme sidottuja ja teemme monenlaisia rasittavia yrityksiä vapautuaksemme vaikka olemme kaikki koko ajan vapaita. Tämän ymmärrämme vasta päästyämme tähän tilaan. Tulemme hämmästyämään, että olemme mielettömästi yrittäneet saavuttaa jotakin, jota aina olemme olleet ja olemme.

Day by Day with Bhagavan

05.12. *Jnáni* itkee itkevien kanssa, nauraa nauravien, leikkii leikkivien, laulaa laulavien, pitää laulamisen ajasta. Mitä hän menettää? Hänen läsnäolonsa on kuin puhtaan läpikuultavan peilin. Se toistaa kuvan juuri sellaisena kuin se on. Mutta *jnáni*, joka on kuin peili, on kiintymätön toimintaan. Kuinka voi peili tai asemassa, johon hän on noussut, olla liikutusten vaikuttama. Mikään ei vaikuta heihin, koska he ovat pelkkää tukea.

Letters from Sri Ramanasramam

06.12. Mieli ei ole muuta kuin 'minä'-ajatus. Mieli ja ego ovat yksi ja sama. Muut mielen kyvyt, kuten äly ja muisti, ovat vain sitä. Mieli (*manas*), äly (*buddhi*), mielen taipumusten varasto (*chittam*) ja ego (*ahamkára*); kaikki nämä ovat vain mieli itse. Tämä on kuin miehelle annetut eri nimet eri toimintojen mukaan. Yksilöllinen sielu (*jíva*) ei ole mitään muuta kuin tämä mieli tai ego.

From Sri Bhagavan's letter to Ganapati Muni

07.12. Ei ole suurempaa mysteeriä kuin tämä – ollaksemme todellisia, me etsimme löytääksemme todellisuuden. Me ajattelemmekin, että jokin on piilottanut todellisuutemme ja että se on tuhoava ennen kuin todellisuus saavutetaan. Se on naurettavaa. Tulee vielä päivä, jolloin tulet nauramaan itsellesi menneitä ponnistelujasi. Tämä, joka tulee olemaan päivänä, jolloin naurat, on myös tässä ja nyt.

Talks with Sri Ramana Maharshi
(Keskustelut)

08/09.12. Elä mietiskele – ole.
Elä mieti mitä olet – ole.
Elä ajattele olemusta – sinä olet.

Bhagavan Ramana quoted in Secret of Arunachala

10.12. 'Minän' täydellisyys on yhtyneenä muotoon, ehkä ruumiiseen. Mitään ei saisi olla liittyneenä puhtaaseen Itseen. Itse on mihinkään liittymätön, puhdas todellisuus, jonka valossa ruumis ja ego loistavat. Kaikkien ajatusten hiljennyttyä, puhdas tietoisuus jää.

Talks with Sri Ramana Maharshi

11.12. Pyytää mieltä tappamaan mieli, on kuin tehdä varkaasta poliisi. Hän tulee kulkemaan kanssasi ja on ottavinaan varasta kiinni, mutta mitään ei saavuteta. Niinpä sinun täytyy kääntyä sisäänpäin ja nähdä mistä mieli nousee esiin ja sitten se lakkaa olemasta.

Day by Day with Bhagavan

12.12. Väärä 'minä' on este. Se on otettava pois, jotta todellinen 'Minä' ei olisi piilossa. Tunne, että en ole toteuttanut, on toteuttamisen este. Tosiasiassa se on jo toteutettu eikä ole mitään toteutettavaa.

Talks with Sri Ramana Maharshi

13.12. Etsinnässä 'Kuka minä olen?', 'minä' on ego. Kysymys tarkoittaa tosiasiassa; mikä on tämän egon alkuperä tai -lähde? Sinä et tarvitse mitään *bhávanaa* (asenne) mielessäsi. Kaikki mitä on tarpeen, on, että sinun täytyy luopua *bhávanaasta*, että sinä olet ruumis, sellaista ja sellaista lajia ja sen ja sen niminen, jne. Ei ole tarvetta omata mitään *bhávanaa* omasta tosi luonnosta. Se on olemassa niin kuin se aina on.

Day by Day with Bhagavan

14.12. Velvollisuutesi on olla, ei olla tätä tai tuota. 'Minä olen mikä minä olen' on koko totuus pähkinänkuoressa. Koko käytännön metodi sisältyy sanoihin 'Olkaa hiljaa'. Mitä hiljaisuus merkitsee? Se merkitsee itsensä tuhoamista. Koska jokainen muoto ja hahmo on kärsimyksen syy. Luovu käsityksestä 'Minä olen sitä ja sitä'. Tätä tarvitaan, jotta tajuttaisiin, että Itse on olla hiljaa. Mikä voi olla helpompaa kuin tämä? Siksi *átmavidya* (Itsetuntemus) on helpoin saavuttaa.

Talks with Sri Ramana Maharshi

15/16.12. Guru on sekä ulkoinen että sisäinen. Ulkoapäin hän sysää mielen suuntautumaan sisäänpäin. Sisältä hän samalla vetää mieltä kohti Itseä ja auttaa sen rauhoittumisessa

(hiljentymisessä). Tämä on Gurun armo. Ei ole mitään eroa Jumalan, Gurun ja Itsen välillä.

Maharshi's Gospel

17.12. Jumala, joka on immanentti (sisällä kaikessa), armossaan säälii rakastavaa palvojaansa ja ilmaisee tälle itsensä tämän kehitystason mukaan. Palvoja luulee häntä ihmiseksi ja otaksuu tätä kahden fyysisen ruumiin väliseksi suhteeksi. Mutta Guru, joka on Jumalan eli Itsen ilmentymä, toimii sisäisesti, auttaa ihmistä näkemään virheensä ja ohjaa häntä oikeaan suuntaan kunnes hän toteuttaa Itsen sisimmässään.

Maharshi's Gospel

18.12. Hiljaisuus on loppumatonta puhetta. Ääneen puhuminen estää hiljaisuuden puheen. Hiljaisuudessa ihminen on läheisessä kosketuksessa ympäristönsä kanssa. Dakshinamurtin hiljaisuus poisti epäilykset neljältä viisaalta. *Mouna vyakhya prakatita tattvam* tarkoittaa totuuden selitystä hiljaisuuden avulla. Hiljaisuuden on sanottu olevan olemista alttiina. Hiljaisuus on niin voimakas.

Talks with Sri Ramana Maharshi

19.12. Hiljaisuus on tosi *upadesa*. Se on täydellinen *upadesa*. Se on sopiva vain kaikkein etevimmille etsijöille. Muut ovat kykenemättömiä poimimaan täyttä innoitusta siitä. Siksi he tarvitsevat sanoja totuuden tulkintaan. Mutta totuus on tuolla puolen sanojen. Se ei myönnä sijaa selityksille. Kaikki, mitä voidaan tehdä sanoin, on osoittaa sitä kohti.

Talks with Sri Ramana Maharshi

20.12. *Sat-sanga* merkitsee *sangaa* (yhteyttä) *satiin*. *Sat* on Itse. Niin kauan kuin Itse ei nyt ole ymmärretty olevaksi *sat*, on etsittävä sen ymmärtäneen viisaan seuraa. Tämä on *sat-sanga*. Seuraa sisäänpäin kääntyneisyys. Sitten *sat* paljastuu.

Talks with Sri Ramana Maharshi

21.12. Mietiskely on, todellinen puhuminen, *átmanishthá* (olla kiinteä kuin Itse). Mutta kun ajatukset kulkevat mielessä ja ponnistuksella poistetaan ne, ponnistusta tavallisesti kutsutaan mietiskelyksi. *Átmanishthá* on todellinen luontososi. Pysy sellaisena kuin olet. Tämä on päämäärä.

Talks with Sri Ramana Maharshi

22/23.12. Yksinäisyys on ihmisen mielessä. Joku saattaa olla maailman hälinässä ja ylläpitää mielen tyyneyden. Sellainen on yksinäisyydessä. Toinen saattaa asua metsässä, muttei pysty hallitsemaan mieltään. Sellaisen ei voida sanoa olevan yksinäisyydessä. Yksinäisyys on mielen tila. Ihminen, joka on kiinni haluissaan, ei voi saavuttaa yksinäisyyttä olkoon hän missä tahansa, kun taas ulkopuolinen (sisäänkääntynyt) on aina yksin.

Talks with Sri Ramana Maharshi

24.12. Pysyminen korkeimmassa tilassa on *samádhi*. Kun se on ponnistuksesta johtuvaa mielenhäiriöitä vastaan, se on *savikalpa*. Kun nämä häiriöt ovat poissa, se on *nirvikalpa*. Jäää pysyvästi alkuperäiseen tilaan ilman ponnistusta, on *sahaja*.

Guru Ramana

25.12. *Samádhi* on ihmisen luontainen tila. Se on yläpuolella hereilläolon, nukkumisen ja syväunen kolmen tilan. Itse ei ole näissä tiloissa, mutta nämä tilat ovat Itsessä. Jos me saavutamme *samádhin* hereillä ollessa, se tulee jatkumaan myös syväunessa. Ero tajuisuuden ja tajuttomuuden välillä kuuluu mielen todellisuuteen, mikä ylitetään todellisen Itsen tilassa.

Talks with Sri Ramana Maharshi

26.12. Millainen on maailman luonne? Se on alituista muutosta, keskeytymätön, loputon virta. Riippuvainen, itseään tiedostamaton, ikuisesti muuttuva maailma ei voi olla todellinen.

Maharshi's Gospel

27.12. Uskollisuus on olioille tuntematon, mutta Itse on itseosoitus. Edes suurin egoisti ei voi kieltää omaa olemassaoloaan, toisin sanoen kieltää Itseä. Sinä voit kutsua lopullista todellisuutta millä nimellä haluat ja sanoa, että olet uskollinen sille tai rakastat sitä, mutta kuka on se, joka ei usko omaan olemassaoloonsa tai rakasta itseään? Näin on, koska usko ja rakkaus ovat sinun omaa luontoasi.

Day by Day with Bhagavan

28.12. Jos luja pysyminen olemuksessa tulee luonnolliseksi (ja ponnistuksettomaksi), tämä tosiaan on lopullinen vapaus ja ylimmäinen tila ja jota kutsutaan välittömäksi toteuttamiseksi.

Sri Ramana Gita

29/30.12. Todellisuuden pitää olla aina todellinen. Se ei ole sidottu nimiin ja muotoihin. Se, joka ylittää nämä, on todellinen. Ylittäen rajoitukset, ollen itse rajaton. Se ei ole raja. Se ylittää epätodellisen, ollen itse todellinen. Todellisuus on, mikä on. Se on niin kuin se on. Se ylittää puheen. Se on ilmauksen, olemassaolon, olemattomuuden yms. tuolla puolen.

Talks with Sri Ramana Maharshi

31.12. Tämä tila, joka ylittää puheen ja ajatuksen, on *mouna*. Se mikä on, on *mouna*. Kuinka on *mouna* ilmaistavissa sanoin. Viisaat sanovat, että tila, jossa 'minä'-ajatus (ego) ei nouse edes hiukkaa, on hiljaisuus (*mouna*). Tämä hiljaisuus yksin on Jumala; Itse yksin on *jíva* (yksilösielu). Itse yksin on tämä ikivanha maailma.

Maharshi's Gospel

Jyväskylässä 21.12.1994
Pentti Mäntylä

Oikoluettu Marraskuussa 2011